

Miejsc do spacerów w gminie Przemęt jest wiele. Okolice Kaszczoru, Wielenia, Olejnicy, Górską to ciekawe miejsca, gdzie podczas spacerów odetchniemy świeżym powietrzem..

Ścieżka przyrodniczo-leśna w Olejnicy

W Olejnicy dla potrzeb edukacji ekologicznej Nadleśnictwo Kościan wytyczyło **ścieżkę przyrodniczo-leśną**, przebiegającą przez teren leśnictwa Olejnica i Przemęt. Ścieżka rozpoczyna się i kończy w Olejnicy na parkingu, wejście na nią oznaczone jest czytelną tablicą informacyjną, z wiadomościami ogólnymi i mapą trasy. Cała jej trasa wytyczona jest kierunkowskazami w postaci strzałek; kierując się nimi przemieszczamy się od przystanku do przystanku. W zależności od zainteresowań i kondycji zwiedzających można wybrać jeden z dwóch wariantów długości trasy: pełen wynoszący 8 km i krótszy mający 5 km. Na trasie zlokalizowanych jest 11 opisowych stanowisk przedstawiających wybrane, ciekawe fragmenty krajobrazu. Podczas spaceru zobaczyć będziemy mogli więc m.in.: rezerwat przyrody „Wyspa Konwaliowa” i rezerwat przyrody „Torfowisko nad Jeziorem Świętym”.

Stanowisko nr 1: Przebudowa drzewostanu sosnowego

Na stanowisku przedstawiono jeden z możliwych sposobów przebudowy jednolitego drzewostanu sosnowego na bór mieszany rębnią gniazdową. Przeprowadza się ją w 2 etapach. Pierwszym etapem jest wycięcie gniazd na 40% powierzchni oraz posadzenie na nich buku i dębu. Po wyprowadzeniu domieszek do wysokości ok. 2 m przystępuje się do drugiego etapu - usunięcia drzewostanu z powierzchni międzygniazdowej, na której sadi się sosnę jako gatunek główny, zajmujący 60% powierzchni. Uzyskujemy w efekcie drzewostan sosnowo-mieszany z dębem i bukiem. W prezentowanym przykładzie gniazda zajmują powierzchnię 1,82 ha, na której posadzono 13,6 tys. sztuk dębu i 3,7 tys. sztuk buku.

Stanowisko nr 2: Żywotnik olbrzymi Thuja plicata

Prezentowane skupisko żywotnika należy do nielicznych - ogólna powierzchnia uprawy żywotnika olbrzymiego wynosi ok. 8 ha, została ona założona około 1900 roku przez pruskie stacje doświadczalne. Gatunek ten bardzo dobrze odnawia się naturalnie, szczególnie tutaj, co świadczy o przystosowywaniu się do warunków siedliskowych naszego kraju. Żywotnik stanowi na ścieżce niewątpliwą atrakcję florystyczną.

Stanowisko nr 3: Remiza

Na stanowisku tym przybliżono jedno z podstawowych zadań w pracy leśnika, jakim jest ochrona ekosystemów leśnych przed szkodliwymi owadami. W ograniczeniu ich liczebności dużą rolę odgrywają ptaki, drobne ssaki, płazy i gady. Jednym ze sposobów koncentracji i poprawy ich egzystencji jest zakładanie remiz. Są to powierzchnie do 10 arów, ogrodzone, obsadzone gatunkami drzew i krzewów owocodajnych, z pojkami dla ptaków. Wokoło rozwiesza się skrzynki lęgowe oraz karmniki. Tu dokarmia się ptaki przez cały rok.

Stanowisko nr 4: Rezerwat przyrody „Wyspa Konwaliowa”

Częściowy rezerwat przyrody "Wyspa Konwaliowa" utworzony w 1957 roku, malowniczo położony na Jeziorze Radomierskim. Powierzchnia wyspy wynosi 24,90 ha. Utworzono tam rezerwat w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych wyspy porośniętej lasem mieszanym o charakterze naturalnym, w którego runie występują rzadkie gatunki roślin m. in. konwalia o różowym zabarwieniu płatków.

Stanowisko nr 5: Podsadzenia produkcyjne

Widoczne jest tutaj podsadzenie wykonane w wyłączonym drzewostanie nasiennym sosnowym sadzonkami buku, w kilku gniazdach na łącznej powierzchni 2,65 ha. Wykorzystując naturalne przerzedzenie drzewostanu, w miejscach bardziej prześwietlonych planowane jest podsadzenie gatunków światłorządnych. Docelowo powstanie w ten sposób drzewostan różnowiekowy i różnogatunkowy.

Stanowisko nr 6: Wyłączony drzewostan nasienny - sosnowy

Powierzchnia oglądanego drzewostanu wynosi 2,29 ha, a wiek 135 lat; jego pochodzenie nie jest znane, najprawdopodobniej związane jest z działalnością zakonu cystersów. Jako WDN uznany został w 1972 roku, rejestrowany jest przez IBL. WDN stanowi cenną bazę pozyskiwania nasion, a w dalszej kolejności produkcję sadzonek o najwartościowszej puli genetycznej, z których zakładane są uprawy pochodne. Granice WDN oznaczono żółtymi opaskami.

Stanowisko nr 7: Plantacja choinkowa

Plantacja choinkowa jest to specjalnie wybrana powierzchnia pod uprawę świerka z przeznaczeniem na choinki, są to często miejsca pod liniami energetycznymi lub małe śródleśne grunty rolne. Pierwsze świąteczne „choinki” można pozyskiwać po ok. pięciu latach. Zasiadając w okresie świąt zostaniemy w przekonaniu, że nie czynimy lasom żadnej szkody.

Stanowisko nr 8: Uprawa leśna

Stanowisko to przedstawia uprawę założoną w 1993 roku na siedlisku Boru świeżego. Na powierzchni 3,22 ha posadzono 41 tys. sosny, 1 tys. modrzewia i 2 tys. brzozy. Z tej właściwie założonej i pielęgnowanej uprawy wyrosną dorodne drzewostany, które ucieszą swym pięknem dopiero nasze wnuki.

Stanowisko nr 9 : Prognozowanie występowania owadów

Na tym stanowisku dowiadujemy się, jak leśnicy prognozują występowanie szkodliwych owadów i jakimi metodami je zwalczają. W tym celu zaprezentowane są różnego rodzaju pułapki feromonowe.

Stanowisko nr 10: Rezerwat przyrody „Torfowisko nad Jeziorem Świętym”

Jest to najbardziej atrakcyjne miejsce na trasie ścieżki. Jest to rezerwat ścisły, wstęp do niego jest zabroniony. Można się jedynie poruszać ścieżką wokół torfowiska. Na jego brzegu znajduje się pomost widokowy z tablicami informującymi o gatunkach występujących tu roślin.

Stanowisko nr 11: Dostrzegalnia przeciwpożarowa

Ten przystanek jest już ostatnim na trasie. Pozostała wyłącznie tablica opisująca wieżę, ponieważ została ona zlikwidowana jesienią 2003 roku, ze względu na bardzo zły stan techniczny.

Opisanych jest również na ścieżce 21 gatunków drzew i krzewów. Atrakcyjność ścieżki podnoszą trzy tarasy widokowe oraz dwa wigwamy - miejsca na odpoczynek i ognisko.

Ścieżka przyrodniczo-leśna pozwala w formie aktywnego wypoczynku poznać ciekawe fragmenty i formy ochrony przyrody. Przybliża działania leśników, zmierzające do zachowania i ochrony zasobów

leśnych. Ścieżka wykorzystywana jest do realizacji zagadnień z programów szkolnych. Podczas zajęć na ścieżce oraz na terenie szkółki leśnej w Racocie młodzież szkolna zdobywa wiedzę interdyscyplinarną ucząc się samodzielnie poznawać i opisywać przyrodę.

Materiał zaczerpnięty ze strony Nadleśnictwa Kościan - <http://koscian.lasypanstwowe.poznan.pl/>

Szlaki piesze przebiegające przez gminę:

Szlak niebieski

Nowa Wieś Zbąska - Grójec Wielki - Wielka Wieś - Kopanica - Wilcze - Rudno - Święto - Kaszczor - Wielen - Oleśnica - Górsko - Boszkowo
długość 60,4 km (w tym na terenie Gminy Przemęt ok. 17 km)

Jest to fragment jednego z dłuższych szlaków nizinnych w Polsce. W początkowym odcinku do Kopanicy wędruje po zachodniej stronie zalesionej doliny Obry. Rzeka przepływa tu przez kilka malowniczych jezior. Dalszy jego odcinek biegnie przez sosnowe bory i znane letniskowe miejscowości leżące nad jeziorami. Za Świętnem szlak prowadzi nieco monotonna trasą w poprzek szerokiej doliny Obrzańskiego Kanału Południowego i obszarów z nią sąsiadujących. W końcowym odcinku, za Kaszczorem, wędruje nad brzegami dużych akwenów, wchodzących w skład kompleksu jezior przemęckich. Nad jeziorami położone są liczne ośrodki wypoczynkowe, w Kaszczorze i Wieleniu - zabytkowe kościoły, a w Górsku unikatowa galeria ptaków.

Z przystanku PKS w Nowej Wsi Zbąskiej (0,0 km) idziemy na południe, początkowo drogą brukową wśród zabudowań, a dalej szerokim piaszczystym traktem przez las. Po lewej stronie widać chwilami nieco wcięta w teren dolinę Obry, w której rozlewają się wody najpierw Jeziora Nowowiejskiego (29 ha), a potem Jeziora Grójeckiego (53 ha). We wsi Grójec Wielki przekraczamy szosę Wolsztyn - Babimost (3,0 km). Po lewej widoczny jest most, za którym znajduje się przystanek PKS. Nie zmieniając kierunku marszu mijamy po lewej stronie domki letniskowe i po 1,4 km skręcamy ukośnie w lewo, w mniej uczęszczaną drogę, przy której widoczne są pagórki wydmowe i pozostałości rowów strzeleckich z czasu II wojny światowej. Szlak prowadzi tu równoległe do brzegów Jez. Chobienickiego. Za szerokim pasem zarośli i mokradeł znajduje się rezerwat "Wyspa na Jez. Chobienickim" .

Po dłuższym marszu skręcamy na rozwidleniu w lewo (6,3 km) i dochodzimy bezpośrednio do jeziora, przy wyższym już brzegu. W końcu docieramy do przesmyku międzyjeziornego, przy którym skręcamy w prawo (7,3 km), wędrując teraz wzdłuż Jez. Wielkowiejskiego. Na skraju lasu i łąk idziemy dróżką w lewo (8,7 km). Przekraczamy strumień i skręcamy w lewo (9,2 km), w wygodniejszą już drogę. Po 400 m skręcamy w prawo. Pas szuwarów przesłania nam tu widok na kolejne jezioro w dolinie Obry Kopaniczkie (37 ha). Szlak teraz nieco kluczy, aż w końcu wyprowadza nas na szeroką prosto drogę wysadzaną brzoza (11,1 km), którą po wyjściu z lasu dochodzimy do szosy w Małej Wsi. Idziemy w lewo, ale zaraz, przy kapliczce przydrożnej (13,0 km), schodzimy z szosy w prawo skos na drogę gruntową, którą docieramy do Wielkiej Wsi. Tu kierujemy się brukowaną drogą w lewo, mijamy Dom Pomocy Społecznej "Caritas" i za wsią dochodzimy do szosy Poznań - Zielona Góra (14,6 km), którą idziemy w lewo do mostu na Obrze. Szlak niebieski skręca tu na skraju zabudowań Kopanicy w prawo (15,0 km), natomiast do przystanku PKS, oddalonego stąd o 500 m, należy pójść prosto..

Za rzeką idziemy polną drogą w lewo, przekraczamy tory kolejowe na nieczynnej linii z Wolsztyna do Sulechowa i wchodzimy w las. Dalej przecinamy szosę Świętno - Kargowa (17,4 km), mijamy położone z lewej strony zabudowania przysiółka Jaromiersko i leśniczówki Jaromierz (18,3 km), za

którą na rozwidleniu kierujemy się ukośnie w lewo. Wędrujemy teraz przez zwarty bór sosnowy aż do wspomnianej wyżej szosy w miejscu, gdzie odchodzi od niej asfaltowa droga do Kolska. Idziemy tą drogą i po 1,7 km zbaczamy w lewo na drogę leśną. Niebawem skręcamy ponownie w lewo, a po 150 m w prawo. Wychodząc na uczęszczaną drogę z Uścia, kierujemy się w lewo i dochodzimy nad Jezioro Wilcze. Mijamy kilka ośrodków wypoczynkowych, a po dojściu do szosy Kargowa - Świętno skręcamy w prawo i dochodzimy do przystanku PKS we wsi Wilcze (24,8 km).

Za przystankiem, na rozwidleniu szos, kierujemy się w prawo w stronę Rudna. Dochodzimy do przystanku PKS (26,7 km) i przekraczamy Obrzański Kanał Południowy. Za Rudnem wędrujemy nadal przez las, w kierunku wschodnim. Ponownie przecinamy wspomniany już Kanał Obry (29,1 km), za którym skręcamy w prawo, a po 600 m - za rowem - w lewo na skos i duktem docieramy ponownie do szosy z Kargowej. Nią dochodzimy do skrzyżowania we wsi Świętno, przy którym znajduje się przystanek PKS (31,6 km).

Z przystanku PKS w Świętnie idziemy początkowo razem ze szlakiem żółtym szosą w kierunku Nowej Soli. Po 200 m, na jej zakręcie, skręcamy w lewo w ul. Łupicką. Po chwili odchodzimy od szlaku żółtego w lewo i za wsią wchodzimy do lasu. Po pewnym czasie droga skręca na południowy wschód i opuszcza las. Wędrując wśród pól, łąk i pastwisk dochodzimy do mostu na Obrzańskim Kanale Południowym. Nieco dalej, za mostem, droga ta skręca w lewo, a następnie w prawo (na południe). Opuszczamy dolinę Obry i wychodzimy na obszar niewysokich pagórków Pojezierza Leszczyńskiego, dochodząc do Kalisk - północno-wschodniej części wsi Łupice. Tu skręcamy w lewo (39,0 km), idąc teraz drogą polną w kierunku wysokiego lasu, którego skrajem biegła dawniej granica polsko-niemiecka. Wkrótce wchodzimy na brukowaną drogę z Łupic (40,8 km), którą docieramy do Kaszczoru i przystanku PKS przy szosie Wolsztyn - Wschowa (42,5 km).

Z przystanku PKS w Kaszczorze idziemy (ze szlakiem żółtym i ścieżką rowerowo-spacerową równoległe do szosy wschowskiej), do Wielenia Zaobrzańskiego (43,7 km). Tam na skrzyżowaniu szos skręcamy w lewo (aby zwiedzić sanktuarium należy udać się w prawo) i maszerujemy szosą w kierunku Przemętu, równoległe do północnego brzegu Jeziora Wieleńskiego. Mijamy liczne ośrodki wypoczynkowe w lesie, dochodzimy do Osłonina i 150 m przed przystankiem PKS schodzimy z szosy ukośnie w prawo (46,1 km). Wędrujemy teraz drogą leśną w pobliżu jezior Osłonińskiego i Górskiego, które są otoczone trzcinami - widać je często między drzewami. Po pewnym czasie wspinamy się na stok wzgórza (92 m n.p.m.), skąd roztacza się ładny widok na jeziora i okolice. Skręcamy w prawo, schodzimy do szosy z Wielenia i szlaku czarnego (patrz: wycieczka 3) i po przecięciu przesmyku między jeziorami Olejnickim i Górskim docieramy do skrzyżowania dróg oraz przystanku PKS w Olejnicy (50,5 km). Tu kończy się szlak czarny, a my skręcamy w prawo w kierunku Górską.

Idziemy teraz drogą asfaltową przez urozmaicony teren. W lesie mijamy ośrodki wypoczynkowe i dochodzimy do Górską (przystanek PKS 53,2 km). Tu skręcamy w lewo i początkowo drogą polną, następnie leśną idziemy na wschód, docierając do szlaku żółtego i przesmyku między jeziorami Dominickim (pow. 344 ha) i Krzywym (pow. 12 ha) (55,0 km). Stąd idziemy dalej za znakami obu szlaków. Za przesmykiem zbaczamy w lewo i dochodzimy do niewielkiej wsi Dominice (56,4 km). Stąd drogą asfaltową wędrujemy w kierunku Boszkowa, mając po lewej stronie widok na Jezioro Dominickie. Przed pierwszymi ośrodkami wypoczynkowymi skręcamy w lewo (57,6 km) i schodzimy na ścieżkę nadjeziorną. Przy końcu jeziora szlaki rozwidlają się (59,3 km).

Opuszczamy tu szlak niebieski i w lewo za znakami żółtymi, obok plaży i restauracji, dochodzimy do przystanków PKS i PKP (60,4 km) w Boszkowie - znanej miejscowości letniskowej w powiecie leszczyńskim.

Szlak czarny

Olejnica - Przemęt - Błotnica; długość 12 km

Szlak wiedzie przez duży kompleks leśny, rosnący po zachodniej stronie rynny jezior przemęckich. Na trasie znajdują się dwa rezerваты przyrody, a w Przemęcie - cenne zabytki. Z przystanku PKS w Olejnicy (0,0 km) idziemy początkowo razem ze szlakiem niebieskim w kierunku Wielenia. Za przesmykiem między jeziorami Górskim i Olejnickim szlak niebieski odchodzi w lewo, a my szosą - prowadzącą pod górkę przez las - idziemy do miejsca, w którym szlak czarny skręca w prawo na drogę leśną (0,9 km). Po 300 m zbaczamy w lewo nad Jezioro Święte z rezerwatem przyrody "Torfowisko nad Jeziorem Świętym", przy którym znajduje się taras widokowy. Jezioro obchodzimy od południa i zachodu, mijamy drogę prowadzącą w prawo do zabudowań gajówki (2,4 km) i dochodzimy do wyraźnego skrzyżowania (3,2 km), które przecinamy na wprost. Po chwili z lewej dołącza droga leśna z Osłonina (4,0 km). Wychodzimy na skraj lasu - po prawej widoczne jest Jezioro Radomierskie z tarasem widokowym na rezerwat przyrody "Wyspa Konwaliowa", z lewej znajduje się leśniczówka Przemęt (5,2 km).

Drogą polną dochodzimy do wsi Perkowo (7,2 km). Wychodzimy tu na szosę z Moch i skręcamy w prawo. Mijamy stojącą po lewej kapliczkę z tablicą pamiątkową, przekraczamy linię kolejową Leszno - Zbąszyń obok przystanku PKP Perkowo (7,8 km) i docieramy do zabudowań Zaborowa będącego południowo-zachodnią częścią Przemętu. Za Kanalem Błotnickim mijamy kościół pocysterski i przez rynek (9,8 km) dochodzimy do przystanku PKS na skrzyżowaniu dróg w Przedmieściu, południowo-wschodniej części Przemętu (10,5 km). Wychodzimy szosą na południe (w kierunku Wielenia) i nią docieramy do Błotnicy. Przed przejazdem kolejowym skręcamy w lewo do stacji PKP (12,3 km).

Źródło: Przewodnik turystyczny, Powiat Wolsztyński, 2008 rok

Szlak żółty

Żółty szlak turystyczny pieszo-kolarski przez tereny gmin: PRZEMĘT, SŁAWA, WIJEWO I WSCHOWA o ogólnej długości 65,8 KM.

Wschowa - Lgiń - Brenno - Wieleń, zn. żółte, 25,1 km lub wersja przez Brenno-Ostrów (26,9 km)

Szlak biegnie przez lasy i pola rozciągające się na północny zachód od Wschowy. Po drodze znajdują się ciekawe zabytki we Wschowie, Hetmanicach, Lginiu, Brennie i Wieleniu oraz ośrodki wypoczynkowe, kąpieliska i plaże nad jeziorami Lgińskim, Białym i Wieleńskim. Dla kolarzy trasa łatwa.

Z dworca PKS we Wschowie (0,0 km) kierujemy się przez miasto ulicami: Moniuszki, Głogowską, Ratuszową, Rynkiem, Kościelną, placem Farnym, Bema, Klasztorną, Niepodległości i Wolsztyńską. Po dojściu do parku miejskiego, rosnącego na wzniesieniu, schodzimy na równoległą dróżkę po prawej stronie i po chwili stajemy przy dawnej wieży ciśnień (1,8 km). Tu skręcamy w prawo i wędrujemy w dół przez park. Niebawem opuszczamy go i drogą asfaltową przechodzimy przez wieś, a właściwie osiedle Nowe Ogrody (przystanek PKS: 3,2 km). Za osiedlem wśród pól biegnie droga doprowadzająca nas do skrzyżowania z szosą Nowa Wieś - Osowa Sień i do leżącego za nim przysiółka Buczyna (przystanek PKS; 5,1 km).

Gdy nawierzchnia asfaltowa się skończy, tuż za ostatnimi zabudowaniami, skręcamy nieco w lewo i przez las docieramy do stojącej samotnie dawnej strażnicy granicznej. Za nią, minawszy żwirownię i betoniarnię, dochodzimy do szosy Wschowa - Wolsztyn i przechodzimy obok stojącego na wzgórzu (106 m n.p.m.) kościoła w Hetmanicach (7,7 km). Kościół św. Jana Chrzyciela pochodzi 1775 r., z fundacji wojewody poznańskiego Radomickiego, przebudowany w XIX w. (z tego czasu pochodzi neogotycka dekoracja zachodniego szczytu). Obok kościoła resztki starych płyt nagrobnych,

dzwonnica drewniana oraz dęby o obw. do 410 cm.

Przechodzimy przez wieś Hetmanice (przystanek PKS; 8,6 km) i na końcu wsi przy sklepie zbaczamy nieco w prawo, w kierunku Lginia. Dalej idziemy drogą polną aż do neogotyckiego kościoła św. Bartłomieja (10,9 km) stojącego na dużym wzniesieniu. Wspomniany kościół pochodzi z lat 1857-60, przy nim lipy drobnolistne o obw. do 390 cm. Blisko kościoła pałac klasycystyczny z 1 poł. XIX w., piętrowy, z dwoma okrągłymi wieżami. Obok park dworski (1,02 ha), dwie oficyny z poł. XIX w. i okazały budynek dawnej gorzelni. Ośrodek wypoczynkowy, kąpielisko i plaża nad jez. Lgińsko leży 600 m na prawo od szlaku.

Przy kościele skręcamy w lewo i pośród zabudowań idziemy główną drogą w kierunku zachodnim do skrzyżowania z szosą Wschowa - Wolsztyn. Jednakże wcześniej tuż za pomnikowym dębem (o obw. 410 cm) skręcamy w prawo i przez las docieramy znów do szosy. Na przesmyku między jeziorami Lginko i Lgińsko dochodzimy do przystanku PKS (12,4 km). Za przesmykiem w odległości ok. 50 m znajduje się granica pomiędzy województwami Wielkopolskim i Lubuskim. Tu zaczyna się teren gminy Wijewo. Od przesmyku wędrujemy dalej szosą jeszcze ok. 500 m, po czym skręcamy prostopadle w prawo, w las. Teraz szlak prowadzi przez różnorodny drzewostan leśny. W pewnym miejscu wychodzimy z lasu (14,0 km) i skręcamy szeroką drogą w lewo. Drogą tą przechodzimy obok kilku zabudowań należących do Radomyśla i przez niewielki grzbiet terenowy docieramy jeszcze raz do szosy i wsi Radomyśl (przystanek PKS; 16,4 km).

Od strony Radomyśla szosą idziemy ok. 400 m, a następnie odbijamy lekko w prawo i tu udajemy się drogą gruntową aż do skraju lasu. Wkrótce dochodzimy do położonej w lesie po lewej stronie Winnej Góry (77 m n.p.m.). Opuszczamy skraj lasu prostopadle w prawo (18,1 km), a po dalszych 300 m skręcamy w lewo i podążając nieco w dół, maszerujemy do wschodniego krańca Wijewa, łączącego się tu z sąsiednim Brennem (19,7 km). Idąc asfaltową ulicą w prawo, wśród zabudowań, osiągamy przystanek PKS (20,9 km) przylegający do budynku szkoły. Naprzeciw szkoły stoi zabytkowy barokowy kościół św. Jadwigi Śląskiej z 1781r., z kwadratową wieżą od zachodu. Wewnątrz kościoła są: klasycystyczny ołtarz główny z barokowymi rzeźbami aniołków, 2 ołtarze boczne i gotycka rzeźba św. Jadwigi Śląskiej z XV w. stojąca na ambonie. Przy kościele późnoklasycystyczna plebania z 1 poł. XIX w. oraz figura Matki Boskiej Zwycięskiej, upamiętniająca przyłączenie 18 VII 1920 r. Gminy Wijewo do Polski. We wsi 2 wiatraki koźlaki: przy drodze do Wielenia z 1676 oraz przy drodze na Ostrów z 1794 r.

Propozycja trasy z Brenna do Zaborówca

Z Brenna udajemy się ul. Jeziorną w kierunku płn.-zach. do Miastka (22,0 km). W Miastku z szosy skręcamy w prawo i drogą polną mijając po prawej jeziora Lincjusz i Brzeźne, docieramy do leśniczówki Papiernia (25,5 km). Następnie skręcamy w prawo i brzegiem jeziora Brzeźne (27,1 km) docieramy do wsi Zaborówiec.

Propozycja trasy z Brenna do Wielenia

Wersja I: Z przystanku PKS, na głównym skrzyżowaniu w Brennie, wychodzimy na pn. zach., a po 300 m zbaczamy w prawo w drogę prowadzącą obok wiatraka w kierunku przysiółka Ostrów. Po prawej widać jez. Breńskie. Dochodzimy do mostka (21,9 km) i przed nim opuszczamy asfalt, kierując się w lewo wzdłuż kanału do niedalekiego jez. Trzytoniowego. Trawiastą dróżką (a właściwie bezdrożem) wędrujemy wzdłuż jego brzegu aż do kępy wysokiego lasu, po czym wychodzimy na dochodzącą z lewej strony szosę Wschowa - Wolsztyn (23,7 km). Szosą tą maszerujemy na północ do Wielenia Zaobrzańskiego (Gmina Przemęt) i osiągamy przystanek PKS (25,1 km). Aby zwiedzić

pobliski zabytkowy kościół, należy zejść ze szlaku przy przystanku ok. 200 m. Kościół późnobarokowy pw. Narodzenia NMP z lat 1731- 42, na planie krzyża łacińskiego, z kwadratowa wieżą od północy. Wyposażenie barokowe, na ołtarzu głównym gotycka rzeźba MB z dzieciątkiem z 2 poł. XV w. – cel pielgrzymek. Przy kościele lipa o obw. 360 cm. Obok eklektyczny dwór z XIX/XX w. (obecnie dom wczasowy), otoczony pozostałościami parku.

Wersja II: Trasa przez 3 km ciągnie się na terenie Gminy Przemęt.

Równie ciekawa będzie wędrowka inną wersją tej trasy. Mianowicie przy wspomnianym wyżej mostku na kanale łączącym Jez. Breńskie z Jez. Trzytoniowym (21,9 km) skręcamy w prawo i przez mostek udajemy się drogą asfaltową na przysiółek Ostrów (23,0 km). Tam znajdują się ośrodki wypoczynkowe, ogólnie dostępna plaża z kąpieliskiem strzeżonym. Możemy skorzystać z kąpeli wodnej i słonecznej. Dalej prosto kierujemy się na północny wschód, by następnie skręcić w lewo i pomaszerować w stronę przesmyku pomiędzy jeziorami Osłonińskim i Wieleńskim, dochodząc do wsi Osłonin (24,5 km). W Osłoninie skręcamy w lewo i idziemy prosto aż do skrzyżowania. Na skrzyżowaniu skręcamy w lewo i przez most na Młynówce docieramy do przystanku PKS w Wieleniu Zaobrzańskim (26,9 km). Na miejscu w Wieleniu są możliwości załatwienia noclegu oraz możliwości wyżywienia w licznych punktach gastronomicznych.

Wieleń - Kaszczor - Śmieszkowo - Sława, zn. żółte, 14,4 km

Po terenie Gminy Przemęt przebiega 6 km Szlaku Żółtego

Szlak prowadzi na zachód od Kaszczoru, przeważnie szosą lub utwardzonymi drogami gruntowymi wśród licznych pagórków, by następnie we wsi Spokojna skręcić gwałtownie na południe w kierunku Sławy. W kilku miejscowościach ciekawe zabytki architektury. Dla kolarzy szlak łatwy.

Z przystanku PKS (0,0 km) idziemy 400 m do widocznego przed nami skrzyżowania. Na skrzyżowaniu z szosą z Przemętu dołącza się tu z prawej szlak niebieski (Kaszczor – Boszkowo); idziemy razem z nim obok gorzelni i stacji paliw do Kaszczoru (przystanek PKS: 0,6 km).

We wsi za przystankiem PKS (1,6 km) skręcamy w lewo i przechodzimy przez most na Młynówce Kaszczorskiej oraz obok zabytkowego kościoła. Późnobarokowy kościół św. Wojciecha z 1764-75, z barokowo-klasycystycznym wyposażeniem wnętrza i polichromią z 1959 r. Przy kościele barokowa figura św. Jana Nepomucena, wykonana z piaskowca 1745 r., oraz lipy o obw. do 390 cm. Idziemy dalej drogą prosto, a następnie przy budynku szkoły skręcamy asfaltową drogą w lewo. Asfalt wkrótce się kończy, a my mijamy ostatnie zabudowania i przecinamy grzbiet terenowy (4,7 km). Z lewej widać zalesiony obszar Wieleńskich Gór o wysokościach do 81 m n.p.m. Przez pola i lasy docieramy do wsi Spokojna (przystanek PKS: 7,0 km). Przechodzi przez nią szosa Sława - Łupice, którą kierujemy się w lewo. Wkrótce docieramy do pierwszych domów rozciągniętego Śmieszkowa. Za przystankiem PKS (9,5 km) mijamy po 700 m stojący na górcie po prawej skromny kościół z 1730 r., zbudowany z kamienia polnego i cegły, z drewnianą wieżą. Wokół kościoła rosną stare lipy, m.in. trójpienny okaz o obw. 600 cm.

Podążając nadal w tym samym kierunku, przechodzimy przez skrzyżowanie dróg na wschodnim krańcu Wróblowa (przystanek PKS: 11,5 km). Po przeciwnej stronie wsi zachował się wiatrak - koźlak z poł. XIX w., następnie mijamy nieduży las i obok obiektów spółdzielni „Dobrasława” i zakładów mięsnych dochodzimy do Sławy (przejazd kolejowy (13,2 km), do nieczynnej stacji PKP 200 m w prawo). Ocienioną lipami ul. Waryńskiego dochodzimy do węzła szlaków na nowym rynku i wędrowkę kończymy przy dworcu PKS (14,4 km). Na miejscu w Sławie jest szeroka oferta możliwości noclegowych oraz możliwości wyżywieniowe w licznych zakładach gastronomicznych.

Sława - Lubiaków - Ciosaniec, zn. żółte, 26,3 km.

Atrakcyjny, choć długi szlak, prowadzący pośród jezior zachodniego krańca Pojezierza Sławskiego. Teren pofałdowany, porośnięty rozległymi lasami. Nad największym jeziorem Sława liczne ośrodki wczasowe. Dla kolarzy szlak dość trudny.

Z dworca PKS (0,0 km) wychodzimy na południe w kierunku parku miejskiego i po drodze przechodzimy przez drewniany mostek na rzeczce Czernicy, a po dojściu do parku skręcamy w prawo i idziemy wzdłuż ogrodzenia przy pałacu. Za ogrodzeniem skręcamy w lewo i dalej ścieżką przy brzegu jeziora podążamy na zachód. Wkrótce dochodzimy do wsi Radzyń (przystanek PKS: 2,1 km). Za ostatnimi zabudowaniami we wsi skręcamy pod kątem 90° w prawo i dochodzimy do osiedla domków letniskowych na południowym krańcu jeziora Sława. Tu znaki rozchodzą się (2,9 km); my natomiast maszerujemy prosto, obok stacji badawczej IMGW i za nią wchodzimy w las, równoległe do południowo-zachodniego brzegu jeziora, nad którym znajdują się ośrodki wczasowe. Przy ostatnim ośrodku nawierzchnia bitumiczna się kończy, a my wkraczamy na dobrą drogę leśną i obserwujemy prześwitującą po prawej stronie taflę jeziora.

Po pewnym czasie, za przepustem, skręcamy przy pojedynczym dębie w lewo (6,5 km). Można tu skręcić jeszcze bardziej w lewo i po 800 m dojść do leśniczówki Zwierzyniec, przy której rosną pomnikowe dęby o obw. 290 i 380 cm. My natomiast wędrujemy na zachód i po dłuższym marszu przecinamy szlak zielony na północ od wsi Jeziorna (9,2 km). Podążając nadal w tym kierunku, idziemy teraz dość uciążliwie północnym brzegiem wydłużonego jeziora Jeziorno (10 ha, gł. 3,2 m). Rosną tu okazałe dęby i sosny. Po ok. 1,1 km ścieżka nadbrzeżna odchodzi w lewo w dół; my maszerujemy jeszcze chwilę w tym samym kierunku, po czym skręcamy w prawo uczęszczaną drogą biegnącą na północ (10,6 km). Po 900 m przecinamy duże skrzyżowanie, przez które przechodzimy prosto i po pewnym czasie docieramy do wąskiej i głębokiej doliny, przed którą kierujemy się w lewo (12,3 km) - doszliśmy do rezerwatu przyrody „MESZE” (pow. 19,85 ha) na terenie wokół zarastającego jeziora (pow. 2,20 ha, gł. 6,7 m) o tej samej nazwie.

Znaki żółte wiodą południowym brzegiem wzdłuż całej doliny (w lesie przestoje okazałych sosen) i doprowadzają do wsi Mesze (13,6 km), gdzie skręcają w prawo. Idziemy przez pola 700 m, po czym zbaczamy w lewo na północ. Dłuższą chwilę maszerujemy wśród pól, po czym wchodzimy w większy obszar leśny, przecinamy jeszcze raz szlak zielony (15,9 km) i za chwilę dochodzimy do osady leśnej Święte (Świętobór), leżącej na południowym brzegu jeziora Świętego (17 ha, gł. 11,6 m) o podobnym charakterze jak jezioro Mesze. Objęto je ochroną, jako rezerwat przyrody „Jezioro Święte”.

Wkrótce przecinamy szosę Konotop - Sława (16,8 km) i za nią zbaczamy ukośnie w prawo, a po dalszych 300 m - prostopadle w prawo. Po lewej między drzewami zaczynają prześwitywać łąki nad rzeką Obrzycą. Jeszcze raz skręcamy w prawo i wracamy do szosy. Przed nią idziemy w lewo, mijamy przystanek PKS Józefów (18,3 km) i niebawem docieramy do Lubiakowa. Po prawej widać jezioro Sława i wypływającą z niego Obrzycę.

Za mostem skręcamy w lewo (19,3 km; do przystanku PKS 200 m prosto) i wychodzimy z Lubiakowa na północno-wschodnim. Po 500 m zbaczamy w lewo i przecinamy wilgotną dolinę. Za nią skręcamy w prawo (20,2 km) i idziemy wzdłuż niej dłuższy czas na północny-wschód, najczęściej skrajem lasu i łąk. W dolinie tej mijamy jez. Steklno Dolne (8 ha) i Górne (Dronickie; 10 ha). W końcu docieramy do wsi Droniki, skręcamy w prawo i przy przystanku PKS (24,0 km) - w lewo. Betonową drogą podążamy dalej do Ciosańca i kończymy wędrowkę na przystanku PKS (26,3 km). We wsi okazały kościół neobarokowy św. Michała Archanioła zbudowany w 1912-1914, poczta oraz ośrodek zdrowia. Możliwości noclegu i wyżywienia w Lubiakowie.

Szlak żółty wiedzie stąd dalej przez Świętno i Wolsztyn do Nowego Tomysła.

Będąc na terenie Gminy Przemęt warto zwiedzić:

Wieleń Zaobrzański (gmina Przemęt)

Wieś nad Jeziorem Wieleńskim - oddalona 19 km na północny zachód od Wschowy oraz 14 km od Przemętu, położona na zachodnim krańcu rynny Jezior Przemęckich, przy szosie do Wolsztyna. W 1252 roku własność prywatna. Dawniej osada targowa. Kościół pw. NMP został zapewne już pod koniec XIII w. wzniesiony przez cystersów, którzy osiedlili się na tym terenie. Późnobarokowy kościół Narodzenia NMP z 1731-42 roku, dziś pod wezwaniem Matki Boskiej z Dzieciątkiem - Uciezka Grzeszników; na ołtarzu głównym gotycka rzeźba Matki Boskiej z Dzieciątkiem z II poł. XV w. - cel obecnych pielgrzymek. Główne uroczystości odpustowe odbywają się corocznie 2 lipca. Przy kościele lipa o obw. 360 cm. Obok eklektyczny dwór z przełomu XIX/XX w. (obecnie dom wczasowy), otoczony pozostałościami parku podworskiego. Nad brzegami jeziora Wieleńskiego położone są liczne ośrodki wypoczynkowe, plaże i kąpieliska. Na zachód od wsi Wieleńskie Góry - zalesione pagórki morenowe o wysokości do 81 m n.p.m. Wspomniany kompleks wchodzi w skład Przemęckiego Parku Krajobrazowego.

O słonin (gmina Przemęt)

Wieś położona 10 km na południowy zachód od Przemętu, w uroczej okolicy urozmaiconej wzgórzami morenowymi i lasami, na przesmyku między jeziorami Osłonińskim (pow. 181 ha), Wieleńskim i Trzytoniowym (pow. 220 ha). Doskonały punkt wypadowy dla wycieczek kajakowych, pieszych i kolarskich.

Kaszczor (gmina Przemęt)

Duża wieś 21 km na północny zachód od Wschowy, malowniczo położona wśród pagórków i lasów nad rzeczką Młynówką Kaszczorską, lewym dopływem Obry. Kaszczor leży przy szosie Wschowa - Wolsztyn i odgałęzieniu tej szosy do Świętna. Założona prawdopodobnie przez cystersów obok klasztoru istniejącego od 1278 roku. Dawna nazwa wsi Stary Klasztor (po 1417 roku cystersi przenieśli się do Przemętu). Późnobarokowy kościół św. Wojciecha z lat 1764-75 fundacji opata przemęckiego Jana Józefa Szodrskiego. Przy kościele barokowa figura św. Jana Nepomucena, wykonana z piaskowca w 1745 roku, oraz lipy o obw. do 390 cm. W pobliżu dawny kościół ewangelicki, dwa domy szachulcowe z II poł. XIX w. Na cmentarzu kaplica z końca XIX w. W północnej części wsi drewniany wiatrak - koźlak z 1859 r., jeden kilometr na wschód od niego drugi wiatrak z 1761 roku.